

unde ajunge cununa de sânzâiene pe casă când o arunci, până acolo va hi mălaiu la toamnă, sânzâienele au putere de a arăta dacă a hi mălaiu rodit” (De la Anișca Soporan, 76 ani, Asuaju de Jos, 1989). De asemenea “dacă în ziua de sânzâiene cuculbău-i mai mult roșu, va hi mai mult mălai, dacă a hi galbîn, va hi mai rodit grâul” (De la Livia Gât, 62 ani, Asuaju de Jos, 1989).

În noaptea de sânzâiene fetele obișnuiau să-și pună în sân flori de sânzâiene “ca să vie feciorii la ele” (De la Iuliana Bob, 69 ani, Asuaju de Jos, 1989). Bătrânii mai spun că “în ziua de sânzâiene nu mai cântă cucu, că răgușeste, c-o mâncat cireșe și apoi se face bodiu” (De la Livia Gât, 62 ani, Asuaju de Jos, 1989); SAU Că “dacă ai pete pe față și te speli de trei ori cu apă neînceptută în care ai fiert sânzâiene, îți trece. Îs bune numa cele culese în această zi” (De la Leontina Tomșe, 62 ani, Asuaju de Jos, 1989), deci trebuie știute rosturile magice ale acesei plante, cât și efectele ei curative.

Colecția FLOAREA HERȚEG

Închinăciunile din Postul Mare

În Felmer, Țara Făgărașului, când se apropia Postul Sfințelor Paști iar nunțile se terminau, o liniște gravă, neînțeleasă pentru mine atunci la vârsta de 5 anișori, cuprindea întreaga suflare. Cânteculele nu se mai auzeau prin sat, gospodinele fierbeau afară vasele în leșia din căldările mari, doar numai sus, în curtea bisericii, glasuri mici înconjurau bătrânul tei de lângă crucea care străjuia intrarea. Acolo ne adunam noi copiii să ne pregătim *închinăciunile*.

Băieții mai curajoși urcau în tei și ne aruncau rămurele, pe care le rupeam în bucăți cam de 2 cm și le puneam într-un săculeț de pânză albă care se strângea la gură cu o ață rezistentă. Aceste bețișoare erau *închinăciunile*. În prima săptămână din post, în fiecare dimineață, erau scoase aceste închinăciuni din săculeț și se așezau jos, în fața unei icoane. Se lua în mână un bețișor, spuneam Tatăl nostru și făceam trei mătânii sărutând pământul, apoi puneam bețișorul în săculeț.

Toate închinăciunile trebuiau rugate, așa că școlarii trebuiau să se scoale mai repede fiindcă era o rușine să întârzi la școală.

Seara, copiii mergeau cu închinăciunile la biserică și acolo, în prezența preotului, într-o atmosferă de rugă tăcută, se repeta ritualul închinăciunilor. La sfârșitul acelei prime săptămâni din post, copiii, când ieșeau de la școală, alergau spre casă să-și ia închinăciunile și urcau în Progadie (cimitir) unde atârnavă săculețele de fiecare cruce a morților din familia lor (bunici, unchi etc.). Cu cât erau mai mulți copii într-o familie, cu atât erau mai multe săculețe atârnate pe cruci.

Câtă credință, cât respect pentru neamul tău, totul într-o rugă pentru a înțelege Patimile lui Iisus, pentru a ne fi iertate păcatele. (2005)

Anamaria Iuga: În după amiaza de Rusalii, Budești, 2004.

Colecția ELIZA MARIA DEMIAN
Cls. a VI-a, Șurdești, 2005

Tot pe tine te zărești.
Căciula-Mpăratului

(Biserică)

Socru mare, de nu ai,
Socrule, să știi că-i bai!
Că-acești domni și aste doamne
Toți și toate mor de foame
Că noi n-am venit să lucrăm
Ci să bem și să mâncăm,
Astăzi să ne îngrășăm.
Să bem, să ne chefuim
Până joi, de mai trăim!
Frunză verde foaie lată
Te mai întreb încă-o dată:
Este pentru fiecare
Și friptură și sarmale?!
Atâta de bine te-ai pregătit,
Pe tot satul l-ai poftit.
Socru, mare-i cheltuiala,
Nu ne scoți iute afară!
Și mai zic lucruri mărețe:
Sunt și din alte județe,
Sunt aici din opt județe!
Dumnealor, nu știu de s-o
pregătit,
Însă eu aicea-am venit
Cu pită și cu unsoare
Că din asta nu se moare.

Haide să vedem, socrule,
Auzi cu urechile,
Este aicea cineva
Cu merinde-n punga sa?
Uită-te bine la ei
Că-s flămânzi ca niște lei,
Uită-te bine la ele
Și le vezi că-s frumușele.
Dar să-i vezi când vor intra
Cât or bea, cât or mânca,
Nu știu de ți-a rămânea!

Eu zic aici, să-ndrăznim
Nu știu-nlontru ce găsim
Multă lume se îndeasă
Însă nu-i nimic pe masă!
Doar atâta îi horincă
În sticlă, la Văsălică.
Cu sticla voi închina
Și-apoi la d-voastră v-oi da!
Beți din sticla asta mare
Câte-o gură fiecare
Numa domni, nu domnișoare!
Apoi, dacă așa-i vălașu
Să ne zică ceterașu!
Aștia-or zice tra și la,
Noi de-aici, horinc-om bea
Și vom sta mai hodiniți
De mustața socrului pândiți.
Se gândește socrul mare
Oare, este pentru fiecare?
Cum, Doamne feri, să nu fie
În oale, -n bucătărie,
C-am tăiat trei porci mistreți,
Zece găini din coteț.
Din mistreți, se fac cârnați